

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokumenti

A6-0189/2008

16.5.2008

ZIŅOJUMS

par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un perspektīvām, kuri Eiropas Parlamentam iesniegti, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 43. panta G. punktu — 2006 (2007/2219(INI))
Ārlietu komiteja

Referents: *Jacek Saryusz-Wolski*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS **Error! Bookmark not defined.**

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS**Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un perspektīvām, kuri Eiropas Parlamentam iesniegti, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 43. panta G. punktu — 2006 (2007/2219(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un perspektīvām, kuri Eiropas Parlamentam iesniegti, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 43. panta G. punktu — 2006,
- ņemot vērā Eiropas Savienības līguma 21. pantu,
- ņemot vērā Līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu (Lisabonas līgums), kas parakstīts 2007. gada 13. decembrī Lisabonā, un 2007. gada 12. decembrī pasludināto Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas Drošības stratēģiju (EDS),
- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību¹,
- ņemot vērā prezidentūras secinājumus 2007. gada 14. decembra Briseles Eiropadomē un tās aicinājumu ātri pabeigt ratifikācijas procesus visās valstīs, lai Lisabonas līgums varētu stāties spēkā 2009. gada 1. janvārī,
- ņemot vērā prezidentūras secinājumus 2005. gada 15.–16. decembra Briseles Eiropadomē par finanšu plānu 2007.–2013. gadam,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūciju par Lisabonas līgumu², kā arī Ārlietu komitejas atzinumu par šo līgumu; ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par kopējo ārpolitiku un drošības politiku — 2005³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu saistībā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku (EDAP)⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. februāra rezolūciju par jauniem finanšu

¹ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0055.

³ OV C 102 E, 24.4.2008., 309. lpp.

⁴ OV C 314 E, 21.12.2006., 334. lpp.

instrumentiem, kas paredzēti attīstībai saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem¹,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. maija un 14. novembra rezolūcijas par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmēm² un 2007. gada 19. jūnija rezolūciju par ES ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Krieviju³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 1. jūnija rezolūcijas par ES un ASV attiecību uzlabošanu saskaņā ar Transatlantisko partnerattiecību nolīgumu un par ES un ASV transatlantiskajām ekonomiskajām attiecībām⁴, kā arī 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par transatlantiskajām attiecībām⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Tuvajiem Austrumiem⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. decembra rezolūciju par ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmi un par ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām⁷,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par ES un Āfrikas attiecībām⁸ un 2007. gada 10. maija rezolūciju par ES partnerību Āfrikas raga reģionā⁹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. maija rezolūciju par ES stratēģiju reformām arābu pasaulē¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 27. aprīļa rezolūciju par pastiprinātām partnerattiecībām starp ES un Latīņameriku¹¹,
- ņemot vērā 2006. gada 18. janvāra rezolūciju¹² un Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 10. marta secinājumus par Afganistānu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 10. marta rezolūciju par kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšana — kodolieroči Ziemeļkorejā un Irānā¹³, skaidri nosakot, ka ES attiecībā uz Korejas pussalu ievēros principu par finansējuma piešķiršanu tikai attiecīgu nosacījumu izpildes gadījumā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par Irānu¹⁴,

¹ OV C 290 E, 29.11.2006., 396. lpp.

² OV C 76 E, 27.3.2008., 95. lpp. un pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0528.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0262.

⁴ OV C 298 E, 8.12.2006., 226. un 235. lpp.

⁵ OV C 74 E, 20.3.2008., 670. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0350.

⁷ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0622.

⁸ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0483.

⁹ OV C 76 E, 27.3.2008., 106. lpp.

¹⁰ OV C 76 E, 27.3.2008., 100. lpp.

¹¹ OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

¹² OV C 287 E, 24.11.2006, 176. lpp.

¹³ OV C 320 E, 15.12.2005., 253. lpp.

¹⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0488.

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par 2007. gada īpašo pasākumu Irākā¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Bali Konferenci par klimata pārmaiņām un 2007. gada 29. novembra rezolūciju par tirdzniecību un klimata pārmaiņām³, kā arī prezidentvalsts secinājumus 2008. gada 13.–14. marta Briseles Eiropadomē par klimata pārmaiņām un enerģiju, kā arī dokumentu par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību, ko tai iesniedza ES Augstais pārstāvis un Eiropas Komisija⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 12. decembra rezolūciju par terorisma apkarošanu⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par 2006. gada pārskatu par cilvēktiesībām pasaulē un ES politiku šajā jautājumā⁶ un 2007. gada 6. septembra rezolūciju par cilvēktiesību dialogu un apspriežu norisi ar trešām valstīm⁷,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. decembra rezolūciju par Eiropas Savienības spējas integrēt jaunas dalībvalstis institucionālajiem aspektiem⁸,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. decembra rezolūciju par paplašināšanās stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2006.–2007. gadā⁹ un 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) nostiprināšanu¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par pieeju Melnās jūras reģionālās politikas jomā¹¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par attiecībām starp ES un Serbiju¹²,
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0189/2008),

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0481.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0413.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0537 un Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0576.

⁴ S113/08, 2008. gada 14. marts.

⁵ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0612.

⁶ OV C 74 E, 20.3.2008, 753. lpp.

⁷ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0381.

⁸ OV C 317 E, 23.12.2006., 485. lpp.

⁹ OV C 317 E, 23.12.2006., 480. lpp.

¹⁰ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0538.

¹¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0017.

¹² Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0482.

- A. tā kā skaidra ES interešu definēšana ir būtiska, lai sasniegtu ES ārējās darbības mērķus un it īpaši tās ārpolitikas mērķus;
- B. tā kā pastiprinātā politiskā vienotība ES ir nepieciešama, lai stiprinātu un padarītu efektīvāku KĀDP, jo citādi ticamība ES kā pasaules mēroga partnerim ir apdraudēta, kā tas jau agrāk noticis, ES risinot ar Turciju, Krieviju, Irāku, Afganistānu, Kubu un energodrošību saistītus jautājumus; tā kā var cerēt, ka Lisabonas līgums un Augstā pārstāvja pastiprinātā nozīme sekmēs tālredzīgas un ilgtermiņa ārpolitikas stratēģijas veidošanos un tādas visaptverošas pieejas izveidi, ko atbalstīs visas dalībvalstis;
- C. tā kā Lisabonas līgums nepārprotami uzlabo pašlaik spēkā esošos KĀDP pasākumus, tādējādi uzlabojot ES starptautisko ietekmi un veicinot to efektivitāti;
- D. tā kā paredzama KĀDP nozīmes palielināšanās, ņemot vērā ietekmi, ko rada krīzes un konflikti ārpus ES robežām, kā arī nepieciešamību risināt straujo klimata pārmaiņu radītās problēmas;
- E. tā kā uzticamai KĀDP un kopējai drošības un aizsardzības politikai (KDAP) nākotnē ir jāatvēr to centieniem un mērķiem atbilstoši resursi, un tā kā šajā sakarībā tiek uzskatīts, ka nepieciešams būtisks palielinājums gan finanšu plāna termiņa vidusposma pārskatā 2009. gadā, gan arī no citiem finansēšanas avotiem;

Principi

1. uzskata, ka KĀDP un EDAP jau no pašiem pirmsākumiem ir palīdzējušas stiprināt Eiropas identitāti un ES lomu pasaules mērogā;
2. tomēr uzskata, ka ES nozīme pasaulē neatbilst tās iespējām un Eiropas sabiedriskās domas cerībām, jo dalībvalstis nevēlas pieņemt vajadzīgās un nepieciešamās reformas, kuru mērķis ir uzlabot ārpolitikas efektivitāti, saskaņotību un atbildību;
3. uzskata, ka, tā kā ES ir kopiena, kas balstīta uz vērtībām, tad, lai kļūtu par uzticamu pasaules mēroga partneri, tai jā saglabā augsti standarti ārējās attiecībās un tāpēc KĀDP jābalsta uz vērtībām, ko ES un tās dalībvalstis augstu vērtē, proti, demokrātiju, tiesiskumu, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kam jāklūst par KĀDP galvenajiem mērķiem;
4. šajā sakarā norāda, ka ES lielā enerģētiskā atkarība no nedemokrātiskām valstīm var ievērojami mazināt tās kopējās ārpolitikas saskaņotību, konsekvenci un ilgtspējību;
5. pauž stingru pārlicību, ka ES var ietekmēt un īstenot patiesu, efektīvu un uzticamu KĀDP tikai tad, ja tā skaidri noteiks kopējos mērķus, nodrošinās sevi ar piemērotiem instrumentiem, lai būtu konsekvence starp mērķiem un līdzekļiem, paudīs vienotu viedokli un izmantos stingro, demokrātisko leģitimitāti, ko nodrošina Eiropas Parlamenta uzraudzība; vienlaikus uzskata, ka KĀDP galvenos mērķus var sasniegt tikai tad, ja Eiropas Parlaments pats pauž vienotu viedokli, un tāpēc prasa noteikt skaidrākas tematiskās un ģeogrāfiskās robežas starp dažātajām specializētajām struktūrām, kas nodarbojas ar KĀDP jautājumiem;

6. aicina dalībvalstis apņemties apspriesties ar ES partneriem un Augsto pārstāvi pirms stratēģisku lēmumu pieņemšanas ārpolitikas jomā, jo īpaši daudzpusējās organizācijās, lai to nostāja attiecībā uz stratēģiskiem lēmumiem ir vismaz skaidra, vienota un saskaņota, un tā negatīvi neietekmētu ES ārējās darbības saskaņotību un vienotību, kā arī nemazinātu ES kā pasaules mēroga partnera uzticamību attiecībās ar trešām valstīm;

2006. gada pārskats par KĀDP un attiecības starp ES iestādēm

7. atzinīgi vērtē Padomes 2006. gada ziņojumu;
8. atzīstot, ka ziņojuma struktūras veidošanā ir panākts progress, īpaši līdztekus iepriekšējā gadā veikto darbību aprakstam atspoguļojot arī tālejošākus plānus, cer, ka Padome nākamajā gada ziņojumā ņems vērā attiecīgās Eiropas Parlamenta rezolūcijas un/vai ieteikumus;
9. uzskata, ka Eiropas Parlamentam ir sistemātiskāk jāpieņem nostāja par katru KĀDP un EDAP lēmuma pieņemšanas posmu; iesaka, ka, lai veicinātu to demokrātisko leģitimitāti, kopējās nostājās un kopīgajās darbībās ir atbilstoši jāņem vērā un tajās ir jābūt atsaucēm uz Parlamenta pieņemto nostāju;
10. atzīst, ka attiecībās starp Padomi un Parlamentu ir panākts būtisks progress, jo īpaši ar jauno un elastīgāko saziņas kanālu palīdzību; tomēr uzskata, ka Parlamentam ir jāpieņem stingrāka nostāja attiecībā uz apspriestajiem jautājumiem, un tā sistemātiski jāapspriež ar Padomi; norāda, ka ir panākts progress, pastiprinot saziņu starp iestādēm, tostarp regulāri apmainoties viedokļiem ar Augsto pārstāvi, kā arī ES īpašajiem pārstāvjiem un citiem augstākajiem ierēdņiem biežāk ierodoties Parlamentā, tomēr uzskata, ka sasniegtais jāattīsta tālāk, jo īpaši attiecībā uz šādu vizīšu grafiku, kas jāaskaņo ar Parlamenta un tā kompetento iestāžu darba kārtību;
11. atzinīgi vērtē arvien lielāko izpratni par to, ka KĀDP un EDAP leģitimitāte un saskaņotība lielā mērā ir atkarīga no Augstā pārstāvja un viņa dienestu arvien lielākās vēlmes sadarboties ar Parlamentu, kā arī Padomes prezidentūras gatavības sadarboties ar Parlamentu;

Parlamenta 2008. gada prioritātes noteiktos horizontālos aspektos

12. ierosina, ka 2008. gadā prioritāram būtu jābūt ierobežotam skaitam jomu, kas labāk atbilst Eiropas pilsoņu interesēm, kā arī viņu cerībām attiecībā uz Eiropas Savienības lomu starptautiskajās lietās;
13. mudina Padomi un Komisiju kopīgi un steidzami risināt problēmas, kas Eiropā rada satraukumu, tostarp terorisms, organizētā noziedzība, drošības uzlabošana ar sadarbības un attīstības palīdzību, energodrošība, klimata pārmaiņas, ilgtspējīga attīstība, stabilitātes veicināšana līdzās esošos reģionos, krīžu pārvaldība, konfliktu novēršana un to risināšana, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana, migrācijas pārvaldība, cilvēktiesību un pilsoņu brīvību veicināšana; atzinīgi vērtē Komisijas un Augstā pārstāvja ziņojumu Eiropadomei par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību; aicina Padomi izskatīt ziņojumu un sniegt ieteikumus par atbilstošu turpmāko rīcību; uzsver ārējās dimensijas nozīmi, jo tā ir Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas

veidošanas pamatā;

14. aicina Augsto pārstāvi izvērtēt panākto progresu un pieļautās kļūmes EDS īstenošanā kopš 2003. gada, tostarp sniegtot ierosinājumus EDS uzlabošanai un papildināšanai; uzskata, ka Eiropas Savienības ārējās darbības pamatā jābūt starptautisko tiesību un starptautisko iestāžu lomas ievērošanai; uzskata, ka šādam izvērtējumam jāklūst par pamatu plašākām publiskām politiskām debatēm; uzsver, ka EDS turpmākais vērtējums ir jāveic ciešā sadarbībā ar visām ES iestādēm, tostarp Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem; mudina EDS pārskatā iekļaut padziļinātu analīzi par NATO pašreizējo misiju un attīstību nākotnē, par NATO attiecībām ar Eiropas Savienību stratēģiskā un operatīvā līmenī, kā arī par jebkādas turpmākas NATO paplašināšanās ietekmi uz drošības politiku; aicina Eiropadomi beidzot formulēt skaidru ES nostāju NATO politikas jomā, kas ne vien dos jaunu impulsu transatlantiskajām attiecībām, bet arī nodrošinās atbalstu EDAP sākotnējai attīstībai, kā tas paredzēts saskaņā ar Lisabonas līgumu;
15. aicina Padomi apsvērt piemērotu struktūru un procedūru radīšanu, kā arī uzlabot jau esošo darbību, lai ES varētu attīstīt spēju ātri reaģēt krīzes situācijās; tāpat aicina izstrādāt atbilstošās tiesību normas, kurās ir definētas tiesības iejaukties un pienākums aizsargāt krīzes situācijās, tostarp lēmumu pieņemšanas procedūras un attiecīgos pienākumus šādās situācijās;
16. uzskata, ka turpinās palielināties energodrošības ārpolitiskās dimensijas nozīme, tostarp Eiropas Savienības atkarība no enerģijas un citu stratēģisko resursu piegādēm no nestabilām vai nedemokrātiskām valstīm un reģioniem; iesaka cik iespējams dažādot enerģijas piegādes avotus un transportēšanas maršrūtus un palielināt energoefektivitāti, kā arī ES dalībvalstu solidaritāti energodrošības politikā; pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nesaskaņoti paraksta divpusējus līgumus enerģētikas jomā, kas kaitē gan ES kopējām, gan citu dalībvalstu interesēm un apdraud to stratēģiskos projektus; tāpēc uzsver „*Nabucco*” cauruļvada stratēģisko nozīmi Eiropas Savienības energodrošībai, un aicina Komisiju un Padomi darīt visu iespējamo, lai pēc iespējas ātrāk veiksmīgi īstenotu šo projektu; atkārtoti aicina izveidot Augstā ierēdņa amatu ārpolitikai enerģētikas jomā, kas būtu pakļauts Augstajam pārstāvim/Komisijas priekšsēdētāja vietniekam, un būtu atbildīgs par Eiropas Savienības rīcības saskaņošanu šajā jomā; pauž nožēlu par to, ka Padome un Komisija nekādi nav reaģējusi uz minēto 2007. gada 26. septembra Eiropas Parlamenta rezolūciju;
17. pauž nožēlu par to, ka nav panākts progress attiecībā uz Eiropas kopējo ārpolitiku enerģētikas jomā un attiecībā uz dažu ES dalībvalstu divpusēju rīcību, kas ievērojami mazina Eiropas Savienības kā veseluma ietekmi sarunās, kā arī tās centienus īstenot kopēju ārpolitiku enerģētikas jomā; atkārtoti pauž savu nostāju par to, ka šādai politikai ir jābalstās uz solidaritāti un tā ir jāatbalsta ar efektīvu un savstarpēji labi saistītu iekšējo tirgu, kam ir visi nepieciešamie līdzekļi, lai neitralizētu monopolizētu un politiski motivētu nekomerciālu rīcību, kura var radīt draudus Kopienas energodrošībai; tāpēc atzinīgi vērtē un sevišķi atbalsta to, ka trešajā enerģētikas paketē tiek iekļauta trešo valstu klauzula;
18. atkārtoti, ka terorisms kā nedemokrātisku un teroristisku organizāciju lietots līdzeklis ir

viens no galvenajiem draudiem ES drošībai, un šajā sakarā atzinīgi vērtē ES terorisma apkarošanas koordinatora centienus konsolidēt ES terorisma apkarošanas stratēģijas īstenošanu; norāda, ka cīņai pret terorismu jānotiek, atbilstoši ievērojot vispārējās demokrātijas vērtības, tiesiskumu, cilvēktiesības un pamatbrīvības, un aizsargājot tās ciešā sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem un atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) noteiktajai stratēģijai; uzskata, ka efektīvai terorisma apkarošanai ir jābūt svarīgākajai prioritātei Eiropas Savienības un trešo valstu attiecībās;

19. atkārtoti uzsver sakārtotas migrācijas pārvaldības nozīmi; tāpēc uzskata to par būtisku nosacījumu, lai nodrošinātu sadarbību gan ar izcelsmes, gan tranzīvalstīm, un sekmētu šo sadarbību ar pozitīvas nosacītības politiku; norāda, ka jānovērš nelegāla imigrācija un jācīnās ar grupējumiem, kas to padara par peļņas avotu;
20. atkārtoti, ka pasaules līmeņa pārvaldības, starptautisko iestāžu un starptautiskajos tiesību aktos noteikto vērtību stiprināšana ir svarīga Eiropas Savienības ārējai darbībai; šajā sakarībā uzsver ANO svarīgo lomu efektīvas daudzpusības atbalstīšanā, kā arī to, ka Eiropas Savienībai ir vienoti jāaicina savi partneri tiekties pēc demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma attīstīšanas un nostiprināšanas, veidojot kopēju pamatu veiksmīgai un drošai pasaulei; atkārtoti savu apņemšanos īstenot ANO Tūkstošgades mērķus, jo īpaši cīņā ar nabadzību visā pasaulē;
21. uzskata, ka, lai varētu īstenot pasaules līmeņa pārvaldību, īpaša uzmanība ir jāpievērš valstu ieguldījumu fondu un līdzīgu valstisku ekonomikas dalībnieku nozīmei, sekmējot to darbības iespējami lielu pārredzamību un atbildību;
22. uzskata, ka ir svarīgi, lai ES pēc iespējas vairāk censtos uzlabot un nostiprināt savu politiku demokrātijas atbalstam visā pasaulē; tāpēc uzskata, ka ir būtiski šo atbalstu noteikt par KĀDP svarīgāko aspektu un nodrošināt saskaņotību ES iestāžu un dalībvalstu rīcībā;
23. stingri uzsver, ka jānodrošina cilvēktiesību klauzulas, kā arī kodolieroču neizplatīšanas, pretterorisma un energodrošības noteikumu efektīva īstenošana nolīgumos ar trešām valstīm, lai nodrošinātu ES ārpolitikas virzienu saskaņotību un efektivitāti;
24. uzstāj, ka joprojām ir jāturpina prasīt starptautiskā līmenī īstenot ES masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas stratēģiju, aktīvi jāstrādā, lai varētu turpināt darboties esošā bruņojuma kontroles un atbrūošanās sistēma, jo īpaši, lai varētu stāties spēkā Līgums par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (*CTBT*), lai konsekvēnti tiktu īstenota un uzraudzīta Ķīmisko ieroču konvencija, lai tiktu ievērots starptautisks kasešu municijas aizliegums un Otavas konvencija par pretkājnieku mīnu aizliegumu tiktu piemērota visā pasaulē, vairāk uzmanības jāpievērš ierosmēm kontrolēt vieglo ieroču tirdzniecību un citām atbrūošanās un ieroču neizplatīšanas iniciatīvām un jautājumiem, lai stiprinātu daudzpusējos ieroču neizplatīšanas līgumus un nodrošinātu finanšu līdzekļus ES masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas stratēģijas īstenošanai; aicina ES un dalībvalstis ar pozitīvu un efektīvu nostāju atrisināt Ženēvas Atbrūošanās konferences ieilgušo strupceļu un veikt pasākumus, lai sarunu rezultātā nodrošinātu nediskriminējošu, daudzpusēju, starptautisku un efektīvu pārbaudāmu līgumu par aizliegumu ražot kodolieroču izstrādei paredzētu skaldāmo materiālu;

Parlamenta prioritātes dažādās ģeogrāfiskās teritorijās 2008. gadā

25. uzskata, ka uz ES Līguma 49. pantu balstīts Eiropas Savienības paplašināšanas process vēl arvien ir svarīgākā ārpolitiskā prioritāte, un ka tas jābalsta uz ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis (ņemot vērā paplašināšanas ietekmi uz ES iestādēm, finanšu resursiem un spēju sasniegt politiskos mērķus);
26. uzskata, ka ES svarīgākajai prioritātei 2008. gadā ir jābūt stabilitātei Rietumbalkānos, atbilstoši 2006. gada pārskatā paustajai Padomes nostājai; tāpēc piešķir vislielāko nozīmi tam, lai divkāršotu pūles Rietumbalkānu tuvināšanai ES, tostarp ieviešot bezvīzu režīmu, paātrinot reģionālo sadarbību tādās jomās kā tirdzniecība, transports, enerģētika, kā arī iesaistot Rietumbalkānu valstis Kopienas programmās; uzskata, ka lielāks uzsvars uz ekonomiskajiem un sociālajiem jautājumiem varētu veicināt un sekmēt šo valstu gatavošanos dalībai ES saskaņā ar Saloniku darba kārtību; uzsver, cik svarīgi pievienošanās procesā iesaistīt pilsonisko sabiedrību;
27. uzskata, ka dialogs ar Serbiju jāpadara aktīvāks un jāveic konkrēti pasākumi, lai atkārtoti apstiprinātu šīs valsts Eiropas perspektīvu; uzskata, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīguma parakstīšana ir ļoti konkrēts solis ceļā uz gaidāmo Serbijas pievienošanos ES; mudina sniegt būtisku palīdzību, īstenot abpusējas saistības un sadarbības pasākumus, tostarp rīcības plānu par vīzu režīma liberalizāciju; uzsver, ka īpaši jācenšas stiprināt saites ar visiem demokrātiskajiem spēkiem un pilsonisko sabiedrību visās kopējo interešu jomās; uzskata, ka ES ir jāizstrādā attiecīgi politikas virzieni un jāuzsāk atbilstošas procedūras, lai nepieļautu Serbijas izolāciju;
28. atgādina Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 18. februāra secinājumus, kuros Padome atzīmēja Kosovos Asamblejas 2008. gada 17. februārī pieņemto rezolūciju par Kosovos neatkarības pasludināšanu; šajos secinājumos Padome arī atzīmēja, ka dalībvalstis pieņems lēmumu par attiecībām ar Kosovu saskaņā ar valstu praksi un starptautiskajiem tiesību aktiem;
29. uzskata, ka *EULEX* misijai Kosovā ir jāaizstāv mazākumtautību intereses, kā tas noteikts *M. Ahtisaari* plānā, lai saglabātu teritorijas daudznacionālo raksturu, sekmētu uzticēšanos starp etniskajām kopienām, aizsargātu kultūras, reliģisko un vēsturisko mantojumu, stiprinātu tiesiskumu un veicinātu ekonomisko attīstību; norāda, ka vietējie centieni šajā jomā nodrošinās veiksmīgu pāreju un ilgtspējīgu sociālo, politisko un ekonomisko attīstību Kosovā; pauž bažas par strupceļu sarunās par *UNMIK* pilnvaru nodošanu *EULEX*; aicina ES dalībvalstis aktīvi rīkoties ANO, lai nodrošinātu, ka *EULEX* misiju atzīst par daļu no starptautiskās civilās klātbūtnes Kosovā saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1244 (1999. g.);
30. uzsver, ka ES ir rūpīgāk jāuzrauga mazākumtautību stāvoklis visās Rietumbalkānu valstīs, lai nodrošinātu visu mazākumtautību grupu un to tiesību efektīvu aizsardzību, un lai panāktu konsekventu progresu šajā jomā saskaņā ar Eiropas standartiem; uzskata, ka ir jāizmanto 2008. starpkultūru dialoga gada sniegtās priekšrocības, lai veicinātu abpusēju sapratni un izglītību ar mērķi ieaudzināt iecietību;
31. turklāt uzsver, ka EKP stiprināšana jāuzskata par galveno mērķi 2008. gadā, un ka tai

jāveido daudzveidīgāka pieeja mūsu kaimiņiem, ņemot vērā viņu intereses un Eiropas Savienības stratēģiskās intereses; uzskata, ka atbilstoši šai uzlabotajai politikai labāk un plašāk jāizmanto Kopienas instrumenti;

32. atkārtoti norāda, ka neatrisināti konflikti EKP valstīs rada nopietnas problēmas ES ārējo robežu drošībai un EKP efektīvai īstenošanai; uzsver, ka kopš 2007. gada paplašināšanās ES robežas atrodas vēl tuvāk konfliktu reģioniem; tāpēc aicina ES aktīvāk un visaptverošāk iesaistīties centienos atrisināt šos konfliktus, it īpaši konfliktu Moldovas Republikas Piedņestras apgabalā, rīkojoties saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un teritoriālās integritātes principiem, kā arī aicina ES vairāk iesaistīties konfliktu pārvaldībā;
33. uzskata, ka Eiropas Savienībai jāpievērš uzmanība ekonomiskās sadarbības, politiskās stabilitātes un demokrātijas attīstīšanai trīs galvenajās reģionālās sadarbības zonās, proti, Vidusjūras, Baltijas jūras un Melnās jūras reģionos, šajā procesā izmantojot esošās sadarbības struktūras šajās teritorijās, nostiprinot sinerģiju starp institucionālo un reģionālo politiku un palīdzot valstīm integrācijas procesā; atzinīgi vērtē 2007. gada 13.–14. marta Eiropadomes pausto nodomu paātrināt Barselonas procesu; atgādina, cik svarīgi ir panākt redzamus rezultātus Eiropas un Vidusjūras valstu reģionā, veicinot cilvēktiesību ievērošanu un ekonomisko un sociālo attīstību Vidusjūras reģiona dienvidu piekrastes valstīs, kā arī pievēršot lielāku uzmanību problēmām enerģētikas un vides jomās;
34. atkārtoti norāda, ka Melnās un Baltijas jūras reģioni Eiropas Savienībai ir stratēģiski svarīgi, un tāpēc attiecībā uz tiem ir vajadzīga saskaņotāka pieeja, līdzīgi kā tas ir attiecībā uz Vidusjūras reģionu; aicina Padomi un Komisiju veicināt reģionālo sadarbību ar Melnās un Baltijas jūras reģioniem; uzskata, ka pievērst vienlīdz lielu uzmanību un panākt līdzsvaru attiecībās ar šiem svarīgajiem reģioniem vislabāk ir iespējams tā, ka tiek izstrādātas jaunas organizatoriskas struktūras reģionālajai sadarbībai Melnās un Baltijas jūras reģionos, kā arī stiprinātas attiecības ar esošajām daudzpusējām asamblejām, piemēram, Melnās jūras reģiona ekonomiskās sadarbības organizācijas Parlamentāro asambleju;
35. uzsver nepieciešamību stiprināt transatlantisko saikni un veidot aktīvākus kontaktus ar Amerikas Savienotajām Valstīm, tostarp izmantojot augstāka līmeņa un visaptverošāku Transatlantiskās partnerības nolīgumu, lai varētu izmantot visu tā potenciālu, un paredzot šādā līgumā apspriedes un sadarbību gan par abas puses interesējošām tēmām, gan arī par civilo konfliktu novēršanu, starptautisko tiesisko regulējumu, mieru un atbrūošanu, ilgtspējīgu attīstību un nabadzības apkarošanu; atzinīgi vērtē Transatlantiskās ekonomikas padomes izveidošanu; uzsver parlamentārās dimensijas nozīmi Transatlantiskā likumdevēju iestāžu dialoga ietvaros, kā arī nepieciešamību iesaistīties aktīvākā dialogā ar ASV Kongresu par ES un ASV turpmākajām attiecībām, NATO nākotni un ANO reformu;
36. uzskata, ka 2008. gadā ir ļoti svarīgi pārskatīt ES attiecības ar Krieviju; uzskata, ka šīm attiecībām jābalstās uz līdzsvarotu partnerību, risinot svarīgākos pasaules mēroga uzdevumus, piemēram, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana, reģionālā drošība un energoapgādes drošība, un tām jāveicina demokrātijas nostiprināšanās, cilvēktiesību aizsardzība, brīva tirdzniecība un — pats svarīgākais — tiesiskuma ievērošana;

atgādina, ka patiesai partnerībai jābalstās uz vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm, kā arī labām attiecībām ar kaimiņvalstīm, pārredzamību un atbildību; aicina dalībvalstis saskaņot attiecības ar Krievijas Federāciju, ņemot vērā Eiropas Savienības kopīgās intereses; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai jaunā nolīguma mandātā būtu ne tikai uzsvērtas šīs kopīgās intereses, bet arī tiktu paredzēts mehānisms, kā uzraudzīt to īstenošanu;

37. aicina Padomi un Komisiju gan Tuvo Austrumu četrinieka darbā, gan arī pašā reģionā turpināt centienus veicināt sarunas starp Izraēlu un palestīniešiem, lai rastu visaptveroša, ilgstoša un taisnīga miera risinājumu, kas balstās uz divu drošu un dzīvotspējīgu valstu līdzāspastāvēšanu, un paužot cerību, ka tiks īstenoti Anapolisas darba kārtībā paredzētie konkrētie pasākumi; uzskata, ka Eiropas Savienībai miera risinājuma vārdā maksimāli jālīdzsvaro savi finansiālie, tirdzniecības un politiskie līdzekļi attiecībā uz abām pusēm, un ka Eiropas Savienībai attiecīgajos forumos jāieņem nostāja, kas atbilst tās finansiālajam un politiskajam ieguldījumam;
38. uzskata, ka Kodolieroču neizplatīšanas nolīgumā (KNN) noteiktais kodolieroču neizplatīšanas režīms ir nopietni apdraudēts, un aicina gan Padomi, gan jo īpaši divas dalībvalstis, kuru arsenālā ir kodolieroči, ierosināt Eiropas iniciatīvu par to ieroču neizplatīšanas noteikumu īstenošanu, kuri minēti KNN VI pantā, jo īpaši ņemot vērā 2010. gadā paredzēto KNN pārskata konferenci; stingri iebilst pret masu iznīcināšanas ieroču ražošanu un izplatīšanu, jo tie var nokļūt arvien vairāk valstu rokās, un šo situāciju rada nespēja skaidri nošķirt kodoltehnoloģijas izmantošanu enerģētikas mērķiem no tās izmantošanas ieroču ražošanai; šajā sakarā īpaši norāda uz neskaidrībām Irānas kodolprogrammas mērķos; aicina Irānu aktīvi sekmēt pārredzamību attiecībās ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru (*IAEA*) un censties atgūt starptautiskās sabiedrības uzticību; aicina ANO Drošības padomi atkārtoti nodot Irānas jautājuma izskatīšanu *IAEA* un sākt pārrunas bez priekšnosacījumiem; aicina ES dalībvalstis aizliegt kodoltehnoloģiju eksportu uz tām valstīm, kuras nav ratificējušas KNN papildu protokolus;
39. uzskata, ka ES ir jāsniedz ieguldījums uzticības radīšanā attiecībās ar tām valstīm, ar kurām tai nav vispārēju nolīgumu vai ir ierobežota apjoma nolīgumi, sekmējot cilvēku savstarpējos kontaktus, piemēram, ar pilsētu sadraudzības vai *Erasmus Mundus* programmām;
40. atkārtoti pauž viedokli, ka starptautiskās solidaritātes, stabilitātes, miera un demokrātijas, kā arī cilvēkresursu un ekonomikas attīstības veicināšanai, tiesiskumam un cīņai pret narkotikām jābūt galvenajām 2008. gada prioritātēm ES politikā attiecībās ar Afganistānu; uzsver nepieciešamību atjaunot drošību Afganistānā, ko nevar panākt tikai ar militāriem līdzekļiem vien; pasvītro, ka šajā nolūkā ir vienlīdz svarīgi stiprināt policijas spēkus, lai īstenotu tiesiskumu un pastiprinātu attīstības centienus; pauž bažas, ka narkotiku ražošana pakāpeniski palielinās un Afganistāna atkal kļuvusi par pasaulē lielāko narkotiku ražotāju; atzinīgi vērtē *EUPOL* izvietojumu Afganistānā un mudina ES dalībvalstis nodrošināt to ar pieredzējušu un profesionālu personālu, kā arī nepieciešamības gadījumā to paplašināt; pauž bažas par nepietiekamu saskaņotību gan starptautiskajā kopienā (un jo īpaši starp ES un NATO), gan attiecībās ar Afganistānas iestādēm, kas nopietni kavē efektīvu darbību šajā valstī; aicina visas iesaistītās puses

censties uzlabot situāciju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē *Kai Eide* iecelšanu par ANO ģenerālsekretāra īpašo pārstāvi Afganistānā;

41. iesaka 2008. gadā padziļināt politiskās un ekonomiskās attiecības ar Ķīnu, ja tiek panākts būtisks progress demokrātijas un cilvēktiesību jomās, un ja Ķīna ņem vērā ES nopietnās bažas par rīcību Tibetā, uzturot konstruktīvu dialogu ar iestādēm par šiem jautājumiem, jo īpaši Pekinas olimpisko spēļu sagatavošanas posmā; aicina Ķīnu izstrādāt tālredzīgu, visaptverošu pieeju valsts atjaunošanai, īpašu uzmanību pievēršot dažādajām tautām un to kultūras tradīcijām; šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogam nav būtisku panākumu;
42. iesaka 2008. gadā padziļināt politiskās un ekonomiskās attiecības ar Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociāciju (*ASEAN*), balstoties uz būtisku progresu demokrātijas un cilvēktiesību jomā; atzīst, ka *ASEAN* ir arvien ietekmīgāks spēks reģionālās stabilitātes un labklājības nodrošināšanā, uzskata, ka ES un *ASEAN* ir liels potenciāls pastiprinātai sadarbībai, kas daļēji balstīts uz *ASEAN* sasniegumiem reģionālajā integrācijā, kā arī demokrātijas un cilvēktiesību jomās; joprojām pauž īpašas bažas par stāvokli Birmā;
43. uzsver nepieciešamību 2008. gadā pienācīgi īstenot 2007. gada decembrī Lisabonā notikušās ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes pieņemtos lēmumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka iecelts ES īpašais pārstāvis/Eiropas Komisijas delegācijas vadītājs Āfrikas Savienībā, kura centrālais birojs atradīsies Adisabebā; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas Savienībai sadarbībā ar ANO jādara viss iespējama, lai nostiprinātu Āfrikas Savienības miera veidošanas un miera uzturēšanas spēju; šajā sakarā atzinīgi vērtē ES drošības sektora reformas misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā un Gvinejas-Bisavas Republikā, un aicina saskaņoti izmantot KĀDP un Kopienas instrumentus, piemēram, Stabilitātes instrumentu;
44. sagaida, ka nākamā piektā ES, Latīņamerikas valstu un Karību valstu augstākā līmeņa sanāksme, kas 2008. gada maijā notiks Limā, padziļinās Divpusējās reģionālās asociācijas darba saturu, arī Divpusējā reģionālā solidaritātes fonda izveidi, ko ierosinājis Parlaments, kā arī līdz 2008. gada beigām nodrošinās sarunu pabeigšanu par Eiropas Savienības Asociācijas nolīgumu ar *Mercosur* valstīm, Andu Kopienas un Centrālameriku;
45. vērš uzmanību uz Eiropas Parlamenta daudzajām rezolūcijām un ziņojumiem par dažādiem ģeogrāfiskiem apgabaliem, jo tie dod vērtīgu ieguldījumu diskusijā par to, kā būtu jāattīstās ES politikai attiecībā uz šiem apgabaliem;
46. iesaka Eiropas Savienībai stiprināt politisko dialogu ar trešām valstīm un reģioniem, it īpaši ar galvenajiem partneriem; šajā sakarā atkārtoti pauž savu nostāju par būtisko lomu, kāda parlamentārajai diplomātijai kā papildu instrumentam ir Eiropas Savienības attiecībās ar trešām valstīm un reģioniem, galvenokārt ar trīs galveno daudzpusējo starpparlamentāro asambleju palīdzību (Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu un ES Apvienotā parlamentārā asambleja (ĀKK-ES APA), Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārā asambleja (*EuroMed*) un Eiropas un Latīņamerikas valstu Parlamentārā asambleja (*EuroLat*)); apņemas līdz 2009. gadam izveidot Eiropas Savienības un austrumu partnervalstu Parlamentāro asambleju (*Euro-Nest*), lai stiprinātu Eiropas Parlamenta un EKP iesaistīto austrumu daļas valstu politiskās

partnerības parlamentāro dimensiju;

47. vēlreiz aicina ES dalībvalstis, kas ir arī ANO Drošības padomes dalībvalstis, labāk koordinēt sadarbību šajā forumā, lai uzlabotu Eiropas Savienības darbības efektivitāti pasaules mērogā, un lai ilgtermiņā censtos nodrošināt Eiropas Savienības pārstāvniecību Drošības padomē, ņemot vērā ANO sistēmas būtiskas reformas; prasa ES dalībvalstīm, kas ir ANO pastāvīgās dalībvalstis, ciešāk sadarboties ar tām ES dalībvalstīm, kas nav Drošības padomes pastāvīgās dalībvalstis;

KĀDP efektivitāte, saskaņotība un pamanāmība

48. atzinīgi vērtē ar Lisabonas līgumu ieviestos uzlabojumus attiecībā uz ārējo darbību, KĀDP un EDAP, kam jāklūst par KDAP; uzskata, ka jaunais Līgums ievērojami uzlabo Eiropas Savienības ārējo darbību un tās lomu starptautiskajās attiecībās, un ka tas uzlabo Eiropas Savienības pamanāmību un nozīmi, vienlaikus stiprinot tās spēju efektīvi strādāt pasaules mērogā;
49. pauž cerību, ka Lisabonas līgums drīzumā tiks ratificēts visās dalībvalstīs, lai netiktu kavēta tā laicīga stāšanās spēkā; apsveic tās dalībvalstis, kuras jau ir ratificējušas Lisabonas līgumu;
50. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības institucionālās sistēmas uzlabošanu KĀDP jomā, it īpaši:
 - (a) Eiropas Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amata izveidošanu, kurš būs Komisijas priekšsēdētāja vietnieks un atskaitīsies Parlamentam, būs Ārlietu ministru padomes priekšsēdētājs un vadīs KĀDP un KDAP, sekmēs politikas attīstību un nodrošinās konsekventu Eiropas Savienības ārējo darbību;
 - (b) Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidošanu — ar Komisijas piekrišanu un pēc apspriešanās ar Parlamentu — lai palīdzētu Augstajam pārstāvim, turklāt šī dienesta personālu izvēloties no Komisijas, Padomes sekretariāta un valstu diplomātiskajiem dienestiem;
51. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības ārējās darbības jomas paplašināšanu, arī jauna tiesiskā regulējuma un instrumentu radīšanu, kuri ietekmē ar KĀDP saistītas jomas, piemēram, precīzi formulētu EKP tiesisko regulējumu, Eiropas Savienības kā vienas juridiskās personas izveidi, steidzamu finansiālo palīdzību trešām valstīm, humāno palīdzību, sankcijas pret nevalstiskām iestādēm, kosmosa politiku, energodrošību, klimata pārmaiņu apkarošanu, starptautiskā terorisma novēršanu un personas datu aizsardzību;
52. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt politisko saskaņu Eiropas Savienības ārējās rīcības jomā, it īpaši starp KĀDP, KDAP un attīstības un tirdzniecības politikas virzieniem; šajā sakarā uzsver Augstā pārstāvja un EĀDD lielo nozīmi saskaņotas politikas veidošanā;
53. atgādina, ka Eiropas Savienības kā juridiskās personas izveide rada jautājumu par tās statusu starptautiskajās organizācijās, piemēram, ANO; uzskata, ka Eiropas Savienības

statusam ANO turpmāk ir jāatbilst tās finansiālajam un politiskajam ieguldījumam;

Lisabonas līgums un tā ietekme uz Padomes, Parlamenta un Komisijas savstarpējām attiecībām KĀDP/KDAP jautājumos un uz KĀDP/KDAP parlamentāro pārbaudi

54. uzskata, ka ir ļoti svarīgi izveidot iespējami ciešāku sadarbību starp Eiropadomes priekšsēdētāju, Komisijas priekšsēdētāju, Augsto pārstāvi un pēc rotācijas principa noteikto prezidentūru, lai nodrošinātu, ka to dažādās funkcijas veicina KĀDP saskaņotību un efektivitāti;
55. aicina Padomi pēc būtības atsaukties uz vēlmēm un bažām, kas izteiktas oficiālos Parlamenta ziņojumos, it īpaši attiecībā uz rezolūcijām par cilvēktiesību, demokrātijas un cilvēktiesību pārkāpumiem;
56. aicina Padomi pārbaudīt, cik efektīva ir tās sankciju politika pret vairākiem ļaunprātīgākajiem režīmiem, piemēram, *R. Mugabe* režīmu Zimbabvē un militāro huntu Birmā, un ieviest pasākumus tās uzlabošanai, tajā skaitā nepieciešamos mehānismus sankciju patiesai uzraudzībai un īstenošanai;
57. aicina nākamo Augsto pārstāvi/Komisijas priekšsēdētāja vietnieku balstīties uz Augsto pārstāvju un ārējo attiecību komisāra regulāro tikšanos pieredzi Parlamenta plenārsēdēs un Ārlietu komitejā un izmantot neformālo sanāksmju praksi, lai attīstītu regulāru, sistemātisku un saturīgu apspriešanos ar Parlamentu un tā kompetentajām struktūrām, un iesaistītu Parlamentu lēmumu pieņemšanas procesā, lai tādējādi sekmētu KĀDP galveno izvēļu pārskatāmību un atbildību; norāda, ka nākamā Augstā pārstāvja/Komisijas priekšsēdētāja vietnieka leģitimitāte tieši izriet no Eiropas Parlamenta;
58. tāpat uzsver, ka ir jāpārvērtē arī Padomes un Parlamenta attiecības, lai ņemtu vērā jaunās KĀDP svarīgākās reformas un Parlamenta nostiprinātās pilnvaras attiecībā uz pārbaudēm, kas izriet no Rietumeiropas Savienības dažu agrāko pilnvaru nodošanas ES; šajā sakarā atzinīgi vērtē noteikumus ciešākai sadarbībai starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem;
59. aicina līdz Lisabonas līguma spēkā stāšanās brīdim izstrādāt starpiestāžu nolīgumu starp Parlamentu un Padomi, kurā būtu noteiktas to attiecības ārējās darbības jomā, tostarp arī konfidenciālas informācijas apmaiņa; aicina precizēt Pamatnolīgumu starp Komisiju un Parlamentu, lai tajā būtu ņemti vērā Lisabonas līguma noteikumi;
60. prasa, lai nākamais Augstais pārstāvis/Komisijas priekšsēdētāja vietnieks darbu sāk reizē ar jauno Komisiju 2009. gada 1. novembrī, lai tiek atrasts pagaidu risinājums laikposmam no Lisabonas līguma spēkā stāšanās brīža līdz 2009. gada 1. novembrim, un lai Eiropadome ar Komisijas priekšsēdētāja piekrišanu pilnībā apspriestos ar Parlamentu par pirmā Augstā pārstāvja/Komisijas priekšsēdētāja vietnieka nominēšanu, kā arī par jebkuru citu pagaidu iecelšanu amatā; šajā sakarā uzskata par nepieciešamu izveidot *ad hoc* uzklaušanās procedūru Augstā pārstāvja/Komisijas priekšsēdētāja vietnieka nominēšanai, par kuru atbildīga būtu Ārlietu komiteja;

61. uzsver EĀDD izveidošanas būtisko ietekmi uz Eiropas Savienības ārējām attiecībām; uzsver nepieciešamību pēc pārskatāmības un demokrātiska ieguldījuma šajā procesā; atgādina par savām tiesībām pieprasīt apspriešanos par EĀDD izveidi saskaņā ar ES līguma 13.a panta 3. punktu; prasa līdzdalību šajā sakarā veicamajos sagatavošanas darbos; atsaucas uz savu ziņojumu par šo jautājumu; cer, ka EĀDD izveide nodrošinās lielāku skaidrību attiecībā uz kritērijiem, kas paredzēti ES īpašajiem pārstāvjiem, viņu iecelšanu un izvērtēšanu, arī viņu uzdevumu noteikšanu un darbības mērķiem, viņu mandāta darbības laiku, kā arī sadarbību un savstarpējo papildināmību ar EK delegācijām;
62. aicina jauno Augsto pārstāvi/Komisijas priekšsēdētāja vietnieku, kā arī pašu Padomi un Komisiju pastiprināt sadarbību ar daudzpusējām parlamentārajām asamblejām (ĀKK un ES APA, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārā asambleja, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārā asambleja un arī Eiropas Savienības un austrumu partnervalstu Parlamentārā asambleja, kad tā tiks izveidota), kurās Eiropas Savienības parlamentārieši tiek ar ietekmīgākajiem kolēģiem, jo tas patiesi dod pievienoto vērtību, kas uzlabo Eiropas Savienības ārējās darbības saskaņotību un efektivitāti;
63. aicina Politikas un drošības komiteju (PDK) kopīgi ar Eiropas Parlamentu izveidot sistēmu attiecībā uz konfidenciālu informāciju par jaunām krīzēm vai starptautiskās drošības aspektiem, kas līdzinātos dažu ES dalībvalstu parlamentu izveidotajām sistēmām un kuru — atkarībā no konfidencialitātes līmeņa — varētu izmantot gan slēgtās komitejas sanāksmēs, gan sanāksmēs ar PDK un attiecīgo komiteju un apakškomiteju ieceltajiem pārstāvjiem;
64. uzskata par nepieciešamu, lai Ārlietu komitejas priekšsēdētājs apmeklētu dalībvalstu ārlietu ministru neoficiālās sanāksmes (Gimnijas sanāksmes), līdzīgi kā tas jau notiek attiecībā uz neoficiālajām Padomes sanāksmēm citās politikas jomās;
65. uzsver nepieciešamību nodrošināt Eiropas Aizsardzības aģentūras darbības demokrātisku uzraudzību un pārredzamību;

KĀDP/KDAP finansēšana, ņemot vērā Lisabonas līgumu

66. ar gandarījumu atzīmē, ka Lisabonas līgumā paredzēts nostiprināt Eiropas Parlamenta budžeta pilnvaras attiecībā uz visiem ES izdevumiem, tostarp EĀDD izdevumiem, nodrošinot Parlamentam vienlīdz lielas tiesības ar Padomi, atceļot dalījumu obligātajos un neobligātajos izdevumos un daudzgadu finanšu plānu padarot juridiski saistošu;
67. pauž nožēlu par to, ka nevajadzīgi sarežģīti ir nosacījumi par ātru KDAP darbību finansēšanu no tādiem līdzekļiem, kas nav no ES budžeta; pieprasa, lai Eiropas Savienības visas ārējās darbības (arī KDAP turpmākās darbības, taču izņemot visus izdevumus militārajā jomā) turpmāk tiktu finansētas no ES kopējā budžeta;
68. šajā sakarībā uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš civilo krīžu vadības uzraudzībai, jo šādos gadījumos tiek apvienoti gan Padomes, gan Komisijas un dalībvalstu līdzekļi un centieni, lai varētu nodrošināt optimālu efektivitāti un saskaņotību;
69. atzīst, ka lietderīgas ir apvienotās apspriežu sanāksmes starp Ārlietu komitejas biroju,

Budžeta komiteju un PDK priekšsēdētāju, kā tas paredzēts iepriekš minētajā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā; vienlaikus uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai par ārējām darbībām atbildīgo Parlamenta komiteju priekšsēdētāji un/vai referenti būtu *ex officio* un pilnībā iesaistīti jaunajā budžeta procedūrā paredzētās jaunās Samierināšanas komitejas darbībā;

70. prasa, lai saskaņā ar iepriekš minēto 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu, kurš paredz strukturētu dialogu starp Padomi un Parlamentu, Padome informētu Parlamentu pirms jebkura lēmuma pieņemšanas par KĀDP izdevumiem;
71. uzskata, ka laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam KĀDP piešķirtie kopējie līdzekļi (EUR 1740 miljoni) ir nepietiekami, lai īstenotu ES kā pasaules mēroga partnera centienus un īpašos mērķus, tomēr atzīst, ka KĀDP finansējums 2008. gadam (EUR 285 miljoni) ir būtisks panākums, salīdzinājumā ar iepriekšējiem līdzekļu piešķirumiem (palielinājums par 125 miljoniem eiro, salīdzinot ar 2007. gadu); uzsver, ka šim palielinājumam ir jābūt saistītam ar stingrākiem parlamentārās kontroles pasākumiem un labāku sadarbību ar Padomi;
72. paredzētajā ziņojumā par šo tēmu izteiks konkrētus priekšlikumus par EĀDD finansēšanu un budžeta kontroli;

o

o o

73. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	6.5.2008
Galīgā balsojuma rezultāti	+: 55 -: 2 0: 1
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec</i>
Aizstājējs(-i), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Laima Liucija Andriekienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Marie Anne Isler Béguin, Rihards Pīks, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau</i>
Aizstājējs(-i) (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā	<i>Renate Weber</i>